

РЕШЕНИЕ № 18
гр. Перник, 11 март 2010г.

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на осми февруари две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 468 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ал.1 Закона за устройство на територията/ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Д.В.Л. ***, срещу Заповед № ДК-02-П-К-20/13.10.2009 г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол (РДНСК) -Перник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "Пристройка към съществуваща масивна жилищна сграда", находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ -1-665 ,кв.93 по плана на с. Рударци, община Перник, с административен адрес с. Рударци, ул."Христо Смирненски " № 13 от извършителя Д.В.Л.. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение, е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и неправилна като издадена в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на административно производствените правила , поради което се иска нейната отмяна. Оспорват се констатациите от съвместна проверка на служители от РДНСК-Перник и община Перник, отразени в констативни актове № П 49/09-1и № П49/09-2 от 25.08.2009г., че строежът е осъществен в нарушение на чл.137 ал.3 ,чл.148 ал.1 и чл.183 ал.1 от ЗУТ- без съгласието на съсобствениците на имота и без одобрен инвестиционен проект и без издадено разрешение за строеж. Подробно се излагат доводи, че процесната пристройка към съществуващата в имота жилищна сграда е изградена с цел укрепване на сградата като първоначално една част от пристройката е построена през 1978-1980г., от наследодателя на жалбоподателя и заинтересованите страни, а в последствие през 2003г. е доизградена от оспорвания Л.. Не се оспорва обстоятелството, че за строежа няма одобрени строителни книжа. Претендира се присъждането на разноски в производството.

Ответникът - началник на Сектор Перник при РДНСК -Югозападен район чрез упълномощен процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно Заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на Началника на ДНСК. Безспорно е установен незаконен строеж по смисъла на ЗУТ, -" Пристройка към съществуваща масивна жилищна сграда",

изграден без строителни книжа. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Й.В.П. заявява становище, че жалбата е неоснователна, оспорваната заповед е правилна и законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ. Моли се съда да я остави без уважение.

Заинтересованата страна Н.Т.Т. поддържа, че жалбата е основателна.

Административен съд Перник, след като прецени условията за допустимост на оспорването, доводите на страните по съществото на спора, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, съобразно критериите по чл. 146 от АПК, приема следното:

Жалбата изхожда от легитимирана и имаща правен интерес страна и е подадена в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На 25.08.2009 г. комисия, включваща служители от РДНСК - Перник и Община Перник, е извършила проверка на строеж - "Пристройка към съществуваща масивна жилищна сграда", находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ - 1-665, кв.93 по плана на с. Рударци, община Перник, с административен адрес с. Рударци, ул. "Христо Смирненски" № 13 в присъствието на собствениците на имота/НА №117 от 18.12.2006г./ - жалбоподателя Д.В.Л. и заинтересованите страни Н.Т.Т. и Й.В.П..

При проверката е установено, че строежа представлява едноетажна масивна тухлена пристройка, към съществуващата жилищната сграда на ниво приземен етаж 70 см., над ниво прилежащия терен, с размери в план 3.15м/13.80м по югозападната фасада и с размери 4.50/9.60 м по югоизточната фасада, с височина ~2.50м. и 2.20 м. светла височина, с тухлени ограждащи стени, с дебелина 25 см. Построена е върху бетонови ивични основи, изградена е стоманобетонна плоча с дебелина 15 см. и са изградени 14 бр. бетонови колони със сечение 25/25см., като на ниво плоча са оставени фусови жезла, с дължина ~ 1.00м. по 4 броя за всяка колона. Строежът не е завършен - не е монтирана дограма и не е измазан. Строителството е извършено през 2006г. от жалбоподателя Л. по данни от заинтересованата страна Й.В.П./ нот. заверена декларация рег. № 4608/12.10.2009г./ а съгласно нот. заверена декларация № 3369/13.10.2009г. от Ангел Негриев Найденов и Симеон Видинов Павлов, строителството е започнало през 2003г. и е спряно през 2006г. Обстоятелството, че строителството е спряно се установява и от представената по делото заповед № 1957 от 28.09.2006г. на кмета на община Перник, издадена на основание чл.224 ал.1 и ал.2 във връзка с чл.222а, т.1 и т.2 от ЗУТ. Констатирано е, че строителството е извършено без съгласието на собствениците на имота, без одобрен инвестиционен проект и без издадено разрешение за строеж от главния архитект на община Перник.

Горепосочените обстоятелства са установени със събраните в хода на административното производство доказателства, които имат сила и пред съда, а именно: констативен акт №П 49/09-1/25.08.2009г., констативен акт № П 49/09-2 от 25.08.2009г. Констативните актове са подписани от жалбоподателя като присъствал при извършване на проверката. В законово установения седмодневен срок същият е

подал възражение, вх. № П 49/09-01-329 от 01.09.2009г. на РДНСК - Перник, към което е приложил, скица -виза от 17.11.1977г. и одобрен архитектурен проект от 12.04.1978г. за построяване на гараж в имота, на името на наследодателя си - Велин Л.. Не се спори по делото, а е видно и от ситуационната скица към проекта, че тези строителни книжа се отнасят за строеж, различен от процесния. Не е спорен и факта, че е между страните в производството е образувано дело за делба на наследствените имоти от наследодателя им Велин Л.. Видно от представените по делото констативен протокол от № П 49/09-1 от 11.09.2009г. и констативен протокол № П 49/09-2/11.09.2009г., възражението не е уважено, тъй като жалбоподателя Л. не е представил одобрени строителни книжа. Въз основа на констативните актове и протоколи е издадена оспорената Заповед № ДК-02-П-к-20/13.10.2009 г. от началника РДНСК - Перник, с която на основание чл. 225, ал. 1, във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, е наредено да бъде премахнат установеният незаконен строеж "Пристройка към съществуваща масивна жилищна сграда" от извършителя Д.В.Л.. Към преписката е приложено и писмо от главния архитект на община Перник до РДНСК-Перник, от което е видно, че не е правено искане за узаконяване на процесния строеж по реда на § 184 от ЗУТ.

От фактическа страна обжалваният административен акт се обосновава с наличието на незаконен по см. на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ строеж, като такъв, извършен без необходимите строителни книжа - одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж. Съобразно възраженията на жалбоподателя, е назначена съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните. Видно от заключението на вещото лице процесната "Пристройка към съществуваща масивна жилищна сграда" е изградена през 2003-2006г., на мястото на стара пристройка към жилищната сграда, построена през 1978-80г. И за двата строежа няма одобрени строителни книжа. Издаден е одобрен архитектурен проект за „гараж“ в имота, който съгласно виза за строеж е следвало да бъде построен на регулационната линия със съседния УПИ И-666. Няма данни да е изграждан гараж в имота съгласно одобрените строителни книжа. Вещото лице приема в заключението си, че построената през 1978-80г. пристройка е била допустим строеж по действащите към момента на построяването и строителни правила и норми. По отношение на процесната масивна пристройка, предмет на оспорваната заповед експертизата е категорична, че същата е изградена без одобрени строителни книжа и не е допустима по действащите правила и нормативи за строителството. Вещото лице прави констатации, позовавайки се на състоянието на жилищната сграда в имота, че премахването на масивната пристройка в цялост, може да доведе до нарушаване на целостта и устойчивостта на конструкцията на жилищна сграда.

Съдът приема, че фактическите констатации в посочените по-горе актове и в мотивите на оспорваната заповед не са оборени от събрания в хода на съдебното производство доказателствен материал. Тези факти водят до извода за наличието на материалноправните предпоставки за издаването на заповед по чл. 225, ал. 1 от ЗУТ. Не е спорно между страните по делото, че УПИ - 1-665 „кв.93 по плана на с. Рударци, е съсобствен на жалбоподателя и заинтересованите страни, както и че жалбоподателя Л. е извършил строителство на сега съществуващата „масивна пристройка“ към жилищната сграда в имота. Не се спори и факта, че за изграждането ѝ няма одобрени строителни книжа. Фактически не е спорен и периода на

извършване на процесния строеж-2003-2006г. Несъмнено (въз основа на удостовереното в констативните протоколи, а и с оглед твърденията на оспорващия) извършеното строителство представлява "строеж" по см. на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. С оглед становището на заинтересованата страна Й.В.П. и липсата на надлежно дадено съгласие за строеж от съсобствениците на имота съдът приема за установено обстоятелството, че е нарушена разпоредбата на чл.183 ал.1 от ЗУТ.

Спорните по делото обстоятелства се свеждат до вида и начина на изпълнение на строежа и дали последният е законен по см. на ЗУТ, т. е. оспорва се направеният от административния орган правен извод за наличие на незаконен строеж. По същество се твърди, че е не се касае за незаконен строеж, пристройката е изградена на мястото на стара пристройка, допустима по действащите към момента на построяването и строителни правила и норми и за да се укрепи основната сграда в имота .

Разпоредбата на чл. 137, ал. 3 ЗУТ регламентира изискването строежите да се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на закона, а съгласно чл. 148 от ЗУТ, строежите могат да се извършват само въз основа на издадено по съответния ред разрешение за строеж. С оглед на установените по делото правно значими факти доводите на жалбоподателя за нарушаване на материалния закон не могат да бъдат споделени. Съдът не кредитира заключението на вещото лице в частта му, с която са направени констатации, че премахването на процесната пристройка би застрашило конструкцията на жилищната сграда.

По изложените съображения, съдът намира, оспорваната заповед за законосъобразна. Административният акт е издаден от орган, притежаващ материална и териториална компетентност въз основа на валидно упълномощаване на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ със Заповед № РД-13-182/29.05.2007 г. на началника на ДНСК, да постановява премахване на незаконни строежи или части от тях и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Издаден е при спазване на нормативно регламентирани процесуални правила при провеждане на административното производство по чл. 225 от ЗУТ.

Не са налице основанията за отмяна по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено. С оглед изхода на делото на Сектор Перник при РДНСК -Югозападен район се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал.2, предложение второ от АПК Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д.В.Л. срещу Заповед № ДК-02-П-к-20/13.10.2009 г. на началника на Регионална дирекция за национален строителен контрол - Перник.

ОСЪЖДА Д.В.Л. ***, ЕГН-***** да заплати на Сектор Перник при РДНСК -Югозападен район сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноси за съдебното производство.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Препис от същото да се изпрати на страните.

Съдия: /п/